

In de serie 'bidden' een preek uit Fil.4:6: maak je verlangen bekend bij God.
 We zongen uit Psalm Nu 16 en 84, Opwekking 501, 689, 685, Opwekking kids 62 en Taizé 'Nada te turbe'.

Paulus weet misschien weinig van een doorsnee gezinsleven. Hij was niet eens getrouwd. Hij stond toch wel een beetje buiten ons alledaagse leven. Van Jezus zou je, in alle eerbied, hetzelfde kunnen zeggen. Toch hadden zij weet van zorg. Waarom hebben ze het er anders over? Ze wuiven het niet weg als iets doms, maar geven zeer liefdevolle en relevante aanwijzingen, waar ze zich ook zelf aan probeerden te houden. Neem Paulus. Bij het schrijven van zijn brief aan de Filippenzen zit hij in de gevangenis. De kans dat hij het met de dood moet bekopen, is aanwezig (1:23, 2:17). Terwijl er best nog heel werk is. Hoe gaat hij om met deze zorgen?

Als je 4:6 oppervlakkig leest, lijkt het of Paulus aanraadt om maar vooral meer te bidden. Dat raadt hij ook wel aan, maar hij drukt zich heel genuanceerd uit. Het komt er dan ook op aan dat we zijn opmerkingen heel genuanceerd vertalen. Bij deze:

*Wees in geen enkel ding bezorgd,
 maar laat uw verlangen in elk ding,
 door bidden en smeken, met dankzegging,
 bekend worden bij God.*

Hierbij zijn de volgende aantekeningen te maken:

- a. Let om te beginnen op dat enkelvoud: in geen enkel ding, in elk ding. Paulus maakt er niet een vaag verhaal van. Hij heeft het hier niet over een rugzak vol met zorgen. Paulus wil juist (helpen) voorkómen dat de rugzak vol raakt! Elk los ding wordt bij God gebracht. Elke losse zorg die omhoog komt borrelen, wordt meteen gearresteerd.
- b. ineens begrijp je ook veel beter vers 7: dan zal de vrede van God je hart bewaken.
- c. uitgangspunt is natuurlijk vers 5: de Heer is dichtbij.
- d. Paulus 'smokkelt' met het woord 'zorg'. Je zou verwachten dat hij schreef: "Wees in geen ding bezórgd, maar laat je zórgen bekend worden bij God." Maar hij maakt ervan: "...laat je verlánge(n) bekend worden bij God." Als je de Heer dichtbij weet, verandert een zorg in een verlangen.
- e. Niet dat het ineens heel gemoedelijk wordt. Bidden en sméken klinkt heftig. Maar het bezorgde valt weg.
- f. Dat wordt versterkt door: mét dankzegging... Danken is: zien wat je gekregen hebt wat je nodig had. Zien dat de Heer dichtbij is.
- g. 'Bekend maken' wil niet zeggen: God wist het nog niet. Maar: Ik houd het niet voor mezelf.

Wat kan je eigenlijk nog verontrusten? Nada...

Gesprekspunten.

Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken!

1. "Het is gewoon niet wáár, dat je zorgen verdwijnen zodra je maar bidt..."
 Of: "Ik vind 'nada te turbe' een prachtig lied – maar ik ervaar die schoonheid eigenlijk alleen maar in de kerk". Reageer.
2. Hoe groot of klein schat je de kans, dat jouw rugzak met zorgen (ooit) leeg zal zijn?
3. Stelling: er heerst in onze ontmoetingen koudwatervrees om met elkaar te bidden. We willen wel met elkaar praten en lachen en huilen, maar zullen niet gauw met elkaar bidden. Mee eens of niet?
4. Iemand verliest zijn baan en zegt: "Gelukkig is er alweer ander werk voor mij – God weet waar." Wat vind je van zo'n uitspraak?
5. Wie kan eens iets vertellen over zijn oefeningen in het 'wandelen met God' à la Henoeh?
6. Voor wie meer wil.
 - a. Vergelijk Mat.6:26 en 28 met Fil.4:8. Zie je een overeenkomst? Let op de werkwoorden... Welke les trek je hieruit?
 - b. Is bezorgdheid een zonde? Zegt Mat.6:30,32 daar iets over?
 - c. Zijn er verschillende soorten zorg (bijvoorbeeld over wat je morgen zult eten tegenover hoe het morgen met je kind zal gaan) – en is de ene soort zorg meer toegestaan dan de andere?